

Praha 16. prosince 2019

Č. j.: MZDR 43705/2019-6/PRO

MZDRX018GAKV

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 30. prosince 2019.
Dne 1. února 2020 vyznačila [REDACTED]

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo zdravotnictví jako příslušný správní orgán ve smyslu § 16 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), ve spojení s § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „správní řád“), a ve spojení s § 80 odst. 1 písm. c) zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, ve znění pozdějších předpisů, rozhodlo podle § 90 odst. 5 správního řádu v návaznosti na § 20 odst. 4 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím **takto:**

Odvolání [REDACTED] (dále také jen „žadatelka“) ze dne 25. listopadu 2019 **proti rozhodnutí Krajské hygienické stanice Jihomoravského kraje se sídlem v Brně** ze dne 8. listopadu 2019, č. j.: KHSJM 61790/2019/BM/PRAV, sp. zn.: S-KHSJM 48338/2019, kterým byla odmítnuta žádost o informace žadatelky ze dne 2. září 2019 zaevidovaná pod č.j.: KHSJM 48338/2019/BM/PRAV, se

zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje

Odůvodnění:

Dne 2. září 2019 byla Krajské hygienické stanici Jihomoravského kraje se sídlem v Brně (dále také jen „povinný subjekt“) doručena žádost [REDACTED] [REDACTED] která v souladu se zákonem o svobodném přístupu k informacím žádala o poskytnutí následujících informací:

„Na základě stížností obyvatel obce Troubsko, konkrétně její části Veselka, na současný stav dopravy a hlukovost z ní, žádám o informace o stavu hlukovosti v části obce Veselka. S ohledem na skutečnost, že dle nalezené dokumentace – ČOP č.j. KHSJM 15855/2016/BMIHOK z roku 2016 hladina hlukovosti v obci Veselka dosahovala přes den 69 dB a přesahovala tak o 9 dB hlukový limit přes den, a 63dB přes noc a přesahovala tak o 13 dB hlukový limit přes noc, a s ohledem na skutečnost, že na Veselce se nemohla použít tzv. stará hluková zátěž, neboť hlukovost po roce 2001 vzrostla o více než 2 dB, se dotazuji, jaká je v současnosti měřená a evidovaná hlukovost v části obce Veselka, o kolik dB případně přesahuje hlukovost zákonné limity a jaká opatření jsou pro snížení naplánována?

Dále žádám o informaci, jak se změnila hlukovost po zrušení povinnosti mít dálniční známku na D1 v úseku Kývalka- Holubice.

Bylo zjištěno, že výše jmenovaná ČOP z roku 2016 byla zrušena v roce 2018 a naplánované kroky ke snížení byly též zrušeny. Předpokládám, že hlukovost v obci Veselka tak nepoklesla pod hygienický limit 60 dB přes den a 50 dB přes noc. Jaká opatření činí a jakým způsobem tedy řeší KHS Jmk nadlimitní hlukovost v části obce Veselka po zrušení ČOP do současnosti, jaká opatření pro snížení hlukovosti jsou nařízena a na kdy je plánována jejich realizace a jaký bude předpokládán pokles hlukovosti?

Jakým způsobem ovlivnily objížděky hlukovost v obci Veselka a jakým způsobem se tato nadlimitní hlukovost řešila? Kdy a jakým způsobem se předpokládá snížení hlukovosti pod hygienický limit?“

Povinný subjekt rozhodnutím ze dne 12. září 2019 žádost odmítl s odkazem na § 15 odst. 1 a § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím, neboť se jedná o neexistující informace. Žadatelka proti rozhodnutí podala včasné odvolání. Ministerstvo zdravotnictví (dále také jen „ministerstvo“) poté vydalo dne 15. října 2019 rozhodnutí č. j. MZDR 43705/2019-2/PRO, kterým rozhodnutí zrušilo pro nepřezkoumatelnost a vrátilo věc povinnému subjektu k novému projednání. Povinný subjekt následně vydal dne 8. listopadu 2019 napadené rozhodnutí č. j.: KHSJM 61790/2019/BM/PRAV, sp. zn.: S-KHSJM 48338/2019, kterým byla žádost žadatelky odmítnuta s odkazem na § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím, neboť se jedná o neexistující informace.

Proti tomuto rozhodnutí podala žadatelka včasné odvolání. Žadatelka namítá, že se nedomáhá informací, které by bylo možné označit jako „*názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací*“. Jsou žádány informace, jaká opatření jsou naplánována, a ne jaká budou naplánována. Dotazy jsou směřovány na současný stav a blízkou minulost.

Žadatelka namítá, že povinný subjekt nevydal požadovanou informaci, i když zcela nepochybně provedl v minulosti řadu měření. Poukazuje na rozsudek Krajského soudu v Brně č.j. 29 A 85/2016-171 ze dne 22. června 2018 (dále také jen „rozsudek“), na který odkázal i sám povinný subjekt a který se týkal zrušení rozhodnutí povinného subjektu ze dne 11. dubna 2016, č.j. KHSJM 15855/2016/BM/HOK (dále také jen „rozhodnutí ČOP 2016“),

kteře se týkalo i části Obce Troubsko nazvané „Veselka“. Pracoval tedy s daty o hlučnosti, a to nejen v roce 2016, ale i s údaji z let předchozích. Rozhodnutí bylo rozsudkem zrušeno a věc vrácena povinnému subjektu k dalšímu řízení. Je tedy povinen konat. Navíc v 07/2019 se vydání ČOP domáhal písemně i správce komunikace. Pokud povinný subjekt uvádí, že „V úseku silnice II/602 v Troubsku nebyl režim staré hlukové zátěže ukončen“, musí vlastnit v současnosti doložené informace o evidované hlučnosti v dané oblasti, tj. hodnotu pro starou hlukovou zátěž, která byla, a to jednou pro vždy, stanovena jako „náhradní“ veřejnoprávní limit pro hlučnost místo limitů uvedených v nařízení vlády. Bez těchto hodnot nelze zvažovat, zda nedošlo k navýšení hlučnosti. Sám povinný subjekt existenci hodnot absurdně popírá, když v rozhodnutí přiznává, že vypočetl jakési rozdíly (tedy že se hlučnost v r. 2015 ve srovnání s r. 2000 nezvýšila o více jak 2 dB). Povinný subjekt tedy musí mít hodnoty jak pro rok 2000 tak pro rok 2015. Tyto informace vyžaduje žadatelka vydat. Pokud režim staré hlukové zátěže stále platí, musí mít povinný subjekt ve spisovém materiálu uvedeno, jak dospěl k hlučnosti z roku 2000, jinak by tuto skutečnost nemohl tvrdit.

Povinný subjekt měl dle rozsudku pokračovat v řízení, přičemž od vydání rozsudku uplynul více než 1 rok. I kdyby povinný subjekt nevydal nové rozhodnutí o ČOP (a to i přes žádost o vydání ČOP z 07/2019 od správce komunikace), i pak by musel věc v zákonné lhůtě dle správního řádu vypořádat písemnou formou.

Žadatelka uzavírá, že je nepochybné, že buď musí být vydáno ČOP s potvrzením existence režimu staré hlukové zátěže a s konkrétními opatřeními ke snižování zátěže nebo při nevydání ČOP s potvrzením existence režimu staré hlukové zátěže musí být také vydáno ČOP s konkrétními opatřeními ke snižování zátěže. Pokud se tak nestalo, měl povinný subjekt poskytnout doprovodnou informaci, že zůstal nečinný, případně vydat rozhodnutí, že v současnosti žádná opatření naplánována nejsou a žádost je odmítána, protože požadovala neexistující informace.

Po přezkoumání napadeného rozhodnutí dospělo ministerstvo k závěru, že námitky uvedené v odvolání nejsou důvodné.

Podle § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím platí: Povinnost poskytovat informace se netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací.

Podle § 3 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím platí: Informací se pro účely tohoto zákona rozumí jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakémkoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního.

Žádost o poskytnutí informací lze odmítnout z faktických důvodů, kdy informací ve smyslu § 3 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím povinný subjekt nedisponuje a není povinen disponovat. Povinný subjekt uvedl v odůvodnění napadeného rozhodnutí, že nemá požadované informace k dispozici a není povinen si je ze zákona opatřit. Žadatelka argumentuje tím, že žádost není možné odmítnout s odkazem na § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím, protože se dotazovala pouze na údaje směřující k současnosti a blízké minulosti. K tomu ministerstvo uvádí, že pokud povinný subjekt požadovanou informací nedisponuje, aby ji mohl žadatelce poskytnout, musel by ji zpracovat (vytvořit). Proto ve svém rozhodnutí povinný subjekt vycházel z aplikace § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím (viz citace výše), který vyjímá z práva na informace ty údaje, které by povinný subjekt teprve musel zpracovat, aniž by měl zákonnou povinnost těmito informacemi disponovat. V posledně uvedeném případě, tj. pokud by ze zákona vyplývala povinnost povinného subjektu požadovanými informacemi disponovat, je povinný subjekt povinen požadované informace zpracovat, i kdyby to mělo znamenat, že je nově vytvoří. Nejvyšší správní soud se situací, kdy povinný subjekt vytváří nové informace podle § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím, zabýval ve svém rozsudku ze dne 9. února 2012, č.j. 1 As 141/2011, v němž konstatuje, že „*prvotním předpokladem pro odmítnutí žádosti o informace s tím, že by šlo o vytvoření nových informací, je logicky skutečnost, že povinný subjekt danými informacemi v požadovaném tvaru dosud nedisponuje. Dalším důležitým předpokladem je to, že povinný subjekt nemá povinnost předmětnými informacemi disponovat.*“

Ministerstvo se tedy muselo zabývat tím, zda nemá povinný subjekt povinnost si tyto informace opatřit. Žadatelka v odvolání odůvodňuje skutečnost, že povinný subjekt musí nepochybně vlastnit informace o stavu hlučnosti v dané oblasti tím, že např. vydal rozhodnutí ČOP 2016 a musí mít tedy v současnosti doložené informace o evidované hlučnosti v dané oblasti. Současně požaduje sdělit údaje o hodnotách úrovně hlučnosti pro rok 2000 a rok 2015, včetně období mezi těmito lety. V žádosti o informace je uvedeno, že se žadatelka dotazuje na základě stížnosti obyvatel Obce Troubsko na **současný stav** dopravy a hlučnost z ní a uvádí, že bylo nalezeno rozhodnutí ČOP 2016 obsahující údaje o tehdejší hladině hlučnosti v části obce Veselka. Žadatelka se poté dotazuje na to, jaká je **v současnosti měřená a evidovaná hlučnost**. Z obsahu žádosti o informace vyplývá, že se žadatelka dotazuje na současný stav hlukové zátěže (tedy novější údaje oproti těm, které jsou uvedeny v rozhodnutí ČOP 2016 a ze kterých povinný subjekt při vydání rozhodnutí ČOP 2016 vycházel). Ze žádosti nevyplývá, že je požadováno zaslání rozhodnutí ČOP 2016 nebo podkladů přiložených k žádosti o vydání časově omezeného povolení. Ministerstvo k tomu dále uvádí, že nelze pouze na základě existence rozhodnutí ČOP 2016 dovodit, tak jak argumentuje žadatelka, že povinný subjekt požadované informace o současném stavu hlučnosti musí mít, pokud povinný subjekt nemá ze zákona povinnost disponovat touto informací, ani ji v rámci své činnosti nezískal.

Žadatelka nesprávně uvádí, že povinný subjekt je nečinný, jelikož po zrušení rozhodnutí ČOP 2016 rozsudkem měl povinnost vydat nové rozhodnutí. Jak vyplývá z odůvodnění napadeného rozhodnutí, předmětné řízení bylo usnesením povinného subjektu zastaveno, a to z důvodu zpětvzetí žádosti. Řízení o vydání rozhodnutí o časově omezeném povolení zdroje hluku podle ustanovení § 31 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, (dále také jen „zákon č. 258/2000 Sb.“) je řízením návrhovým, zahajovaným na základě žádosti osoby provozující zdroj hluku a je plně v dispozici navrhovatele. Povinný subjekt tedy postupoval správně a nebyl nečinný, pokud řízení usnesením poté, co byla žádost vzata žadatelem (Správa a údržba silnic Jihomoravského kraje) zpět, zastavil. Co se týče žádosti o vydání rozhodnutí o časově omezeném povolení podané v červenci 2019, v době podání žádosti o informace nebylo o žádosti dosud rozhodnuto. Přitom platí, že povinný subjekt je povinen poskytnout informace, kterými disponuje ke dni podání žádosti o informace, ne např. ke dni vydání rozhodnutí o odmítnutí žádosti o informace. Ministerstvu je nicméně známo, že žádost příspěvkové organizace Správa a údržba silnic Jihomoravského kraje o vydání časově omezeného povolení byla dne 23. září 2019 povinnými subjektem zamítnuta.

Podle § 30 odst. 1 zákona č. 258/2000 Sb., správce, popřípadě vlastník pozemní komunikace, jsou povinni technickými, organizačními a dalšími opatřeními zajistit, aby hluk nepřekračoval hygienické limity upravené prováděcím právním předpisem pro chráněný venkovní prostor, chráněné vnitřní prostory staveb a chráněné venkovní prostory staveb a aby bylo zabráněno nadlimitnímu přenosu vibrací na fyzické osoby v chráněném vnitřním prostoru stavby. Tuto povinnost má v posuzovaném případě správce pozemní komunikace, jímž je Správa a údržba silnic Jihomoravského kraje, která je příspěvkovou organizací Jihomoravského kraje. Aby provozovatel svou povinnost dodržel, je povinen sledovat stav hluku z provozu předmětné pozemní komunikace v konkrétních lokalitách.

Z vlastní úřední činnosti disponují krajské hygienické stanice výsledky měření hluku, která jsou provedena v rámci výkonu státního zdravotního dozoru. Krajské hygienické stanice vykonávají státní zdravotní dozor v souladu s § 84 odst. 4 zákona č. 258/2000 Sb. podle kontrolních plánů, které určují priority činnosti na tomto úseku ochrany veřejného zdraví. Nadto i podání stěžovatelů mohou být vyhodnocena jako podněty k výkonu státního zdravotního dozoru ve smyslu § 42 správního řádu. Ministerstvu není známo, že by takový podnět povinný subjekt obdržel a jak byl vyhodnocen. Nadto podle napadeného rozhodnutí povinného subjektu je v dané lokalitě v současné době vedena objízdná trasa, kdy se jedná o nestandardní situaci provozu zdroje hluku, a proto by i výsledky měření hluku neměly vypovídající hodnotu. Až na základě výsledků měření hluku lze stanovit, zda lze v současné době a v konkrétním případě použít při stanovení hygienických limitů hluku korekci pro starou hlukovou zátěž ve smyslu § 12 odst. 4 a násl. nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, ve znění pozdějších předpisů.

S ohledem na výše uvedené tak ministerstvo uzavírá, že právní předpisy nestanoví povinnému subjektu povinnost disponovat údaji o současném stavu hluku z provozu pozemní komunikace č. II/602 v části obce Veselka. Úroveň hladiny hluku je povinen průběžně sledovat správce pozemní komunikace, jak je uvedeno výše.

Z výše uvedených důvodů ministerstvo rozhodlo tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu dále odvolat.

Mgr. Jan Bačina v. r.
ředitel právního odboru
podepsáno elektronicky

Obdrží do datové schránky:

[Redacted]

[Redacted]